Opłata pocztowa uiszczona gotówką!

Katowice, dnia 27 lutego 1937.

GAZETA URZĘDOWA

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Dział Administracji Szkolnej

Nr 2.

Poz.: **TREŚĆ:** str.

Poz. 27.

Przedr. z Dz. U. R. P. Nr 72 z dnia 24 września 1936.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 22 września 1936 r.

o służbie pracy młodzieży.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i art. 1 pkt. a) ustawy z dnia 2 lipca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 363) postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Służba pracy młodzieży jest zaszczytną służbą dla Narodu i Państwa.

(2) Polega ona na wykonywaniu pracy fizycznej dla potrzeb obrony Państwa lub jego interesów gospodarczych.

(3) Służbę pracy pełni się na podstawie zaciągu ochotniczego w junackich hufcach pracy.

Art. 2. Junackie hufce pracy zapewnią młodzieży, obok pełnienia służby pracy, także przysposobienie do służby wojskowej lub do wojskowej służby pomocniczej, a nadto nabycie kwalifikacji zawodowych, wychowanie obywatelskie i oświatę ogólną.

Art. 3. Junackie hufce pracy podlegają Ministrowi Spraw Wojskowych.

Art. 4. (1) Przy Ministrze Spraw Wojskowych ustanawia się Radę Służby Pracy, złożoną z przedstawicieli Ministrów: Spraw Wojskowych, Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, tudzież z innych osób, powołanych przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z wymienionymi Ministrami.

(2) Rada Służby Pracy jest organem opiniodawczym i doradczym Ministra Spraw Wojskowych w zakresie programu wyszkoleniowego i wychowawczego junackich hufców pracy.

(3) Szczegółowy zakres działania Rady Służby Pracy określi jej regulamin, wydany przez Ministrów, wymienionych w ust. (1).

Art. 5. (1) Na czele junackich hufców pracy stoi komendant tych hufców, mianowany przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej spośród oficerów w służbie czynnej.

(2) Organem pracy komendanta junackich hufców pracy jest komenda junackich hufców pracy.

Art. 6. (1) Personel kierowniczy, instruktorski, biurowy i administracyjny junackich hufców pracy składa się z żołnierzy w służbie czynnej oraz z funkcjonariuszów i pracowników cywilnych.

(2) Żołnierze w służbie czynnej, przydzieleni do junackich hufców pracy, zatrzymują swój charakter oraz przynależność do swych korpusów osobowych i oddziałów macierzystych i podlegają wszystkim przepisom, obowiązującym w wojsku.

Art. 7. (1) Potrzeby junackich hufców pracy pokrywa się z budżetu Funduszu Pracy i z innych dochodów, wskazanych szczególnymi przepisami.

(2) Ponadto junackie hufce pracy wyposażone będą:

a) w urządzenia i sprzęt pracy, przekazane przez Fundusz Pracy,

b) w urządzenia i przedmioty, przydzielone przez Ministra Spraw Wojskowych.

Art. 8. Junackim hufcom pracy będą powierzane do wykonywania roboty według ustalonego planu gospodarczego na warunkach i w kolejności według porozumienia Ministra Spraw Wojskowych z interesowanymi ministrami i władzami, które przeprowadzają inwestycje.

Art. 9. (1) Do junackich hufców pracy będzie przyjmowana przede wszystkim młodzież bezrobotna obojga płci.

(2) Przyjęci do junackich hufców pracy noszą nazwę junaków (junaczek).

(3) Junacy (junaczki), w miarę posiadanych warunków, wyróżnienia się w służbie i postępów w wyszkoleniu, będą otrzymywali stopnie służbowe, odpowiadające ich kwalifikacjom.

Art. 10. (1) Służba pracy w junackich hufcach pracy trwa zasadniczo 2 lata, jeżeli Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej nie zarządzi inaczej.

(2) W razie zgłoszenia przez junaka (junaczkę) wystąpienia ze służby pracy, zwolnienie jego (jej) ze służby nastąpi w ciągu 4 tygodni od dnia zgłoszenia.

Art. 11. (1) Do junackich hufców pracy przyjmowana może być młodzież w wieku od 18 do 20 lat.

(2) Minister Spraw Wojskowych może zezwolić na przyjmowanie do hufców osób w wieku innym niż określony w ust. (1).

(3) Kandydaci na junaków (junaczki) składają deklaracje, w których zobowiązują się do pełnienia służby pracy zgodnie z postanowieniami dekretu niniejszego i wydanymi na jego podstawie przepisami.

(4) Organy właściwe dla przeprowadzenia zaciągu, warunki i sposób przyjmowania i zwalniania junaków (junaczek) oraz przepisy o pracy junaków (junaczek) określi rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrami Opieki Społecznej i Spraw Wewnętrznych.

Art. 12. Junacy (junaczki) otrzymują kwatery, umundurowanie i wyżywienie oraz wynagrodzenie według norm, jakie ustali Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej.

Art. 13. Junakom po przesłużeniu w junackich hufcach pracy przynajmniej 12 miesięcy, może być przyznane prawo do ulg w wykonywaniu obowiązku służby wojskowej, na zasadach, jakie ustali Minister Spraw Wojskowych.

Art. 14. W sprawach, dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy, stosuje się przepisy ustawodawstwa o pracy.

Art. 15. (1) Junacy (junaczki), którzy w czasie służby w junackich hufcach pracy doznali uszkodzenia zdrowia lub ciała, mają prawo do bezpłatnej pomocy lekarskiej, środków leczniczych oraz leczenia szpitalnego, na zasadach, ustalonych dla żołnierzy w służbie czynnej.

(2) W zakresie świadczeń na wypadek utraty zdolności zarobkowej, kalectwa lub śmierci, służba w junackich hufcach pracy, pełniona przez junaków (junaczki), będzie uważana za równoznaczną z czynną służbą wojskową.

Art. 16. (1) Junacy (junaczki) obowiązani są w czasie trwania stosunku służbowego do posłuszeństwa wobec przełożonych i stosowania się do przepisów regulaminu junackich hufców pracy, wydanego przez Ministra Spraw Wojskowych.

(2) W razie naruszenia obowiązku, określonego w ust. (1), przełożeni, wskazani w regulaminie junackich hufców pracy, mogą stosować do junaków (junaczek) następujące kary dyscyplinarne:

a) nagana;

b) wykonywanie czynności porządkowych poza ustaloną kolejnością;

c) zakaz opuszczania kwatery na czas do dni 14;

d) areszt na czas do dni 3;

e) obniżenie stopnia służbowego;

f) wydalenie z junackich hufców pracy.

(3) Kara wydalenia z junackich hufców pracy pociąga za sobą utratę praw związanych z tą służbą oraz niemożność ponownego przyjęcia do junackich hufców pracy.

(4) Samowolne porzucenie służby w junackich hufcach pracy pociąga za sobą skutki wydalenia.

Art. 17. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom Spraw Wojskowych i Opieki Społecznej w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 18. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

28.

Przedruk z Dziennika Urzęd. Min. Spr. Wewn. Nr. 11 z dnia 28 grudnia 1936 r., poz. 215.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

z dnia 4 grudnia 1936 r. (Nr. II S-8391/36)

o nadawaniu prywatnym gimnazjom ogólnokształcącym uprawnień gimnazjów państwowych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 343) zarządzam, co następuje:

§ 1. Uprawnienia państwowych gimnazjów ogólnokształcących, przewidzianych w art. 20 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 389), mogą być nadane:

a) gimnazjom prywatnym, zorganizowanym na wzór gimnazjów państwowych,

b) gimnazjom prywatnym, niezorganizowanym na wzór gimnazjów państwowych, a uznanym przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za eksperymentalne.

§ 2. Nadanie uprawnień gimnazjum prywatnemu może nastąpić, jeżeli:

a) osięga wyniki nauczania, uznane przez władze szkolne za dorównujące wynikom, osiąganym w gimnazjach państwowych,

b) osiąga w pracy wychowawczej poziom, uznany przez władze szkolne za dorównujący poziomowi, osiąganemu w gimnazjach państwowych, w szczególności w zakresie wychowania młodzieży, odpowiadającego potrzebom Państwa,

c) posiada dyrektora oraz większość takich nauczycieli, którzy zarówno liczbą godzin jak i pracą związani są przede wszystkim z tą szkołą,

d) posiada odpowiednie dla swej liczebności i organizacji pracy pomieszczenie, urządzenie oraz należyte zaopatrzenie w środki i pomoce naukowe,

e) odpowiada potrzebom państwowym na danym terenie.

§ 3. Uprawnienia gimnazjów państwowych nadaje gimnazjum prywatnemu Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na wniosek Kuratora właściwego Okręgu Szkolnego.

§ 4. Nadanie uprawnień powoduje uznanie, iż wydane przez dane gimnazjum własnym uczniom świadectwa z poszczególnych klas lub świadectwa ukończenia są równoznaczne z odpowiednimi świadectwami gimnazjów państwowych, przy czym uczniowie otrzymują świadectwa ukończenia na tych samych warunkach jak w gimnazjach państwowych.

§ 5. Nadanie uprawnień ważne jest do odwołania.

Nadane uprawnienia mogą być odwołane, gdy władze szkolne stwierdzą, że gimnazjum przestało spełniać którykolwiek z warunków, przewidzianych w § 2 niniejszego rozporządzenia lub narusza inne obowiązujące je przepisy.

§ 6. Gimnazjum prywatne z uprawnieniami gimnazjów państwowych na świadectwach szkolnych umieszcza klauzulę: Zarządzeniem z dnia . . . . Nr . . . . Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadał gimnazjum prywatnemu . . . (nazwa) uprawnienia państwowych gimnazjów ogólnokształcących.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1937 r.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 1 maja 1929 r. w sprawie nadawania prywatnym szkołom średnim ogólnokształcącym i seminariom nauczycielskim praw szkół państwowych (Dz. Urz. Min. W.

R. i O. P. Nr 6, poz. 75) zachowuje moc obowiązującą w stosunku do klas ósmych gimnazjów dawnego typu oraz w stosunku do klasy pierwszej nowoorganizowanych liceów ogólnokształcących.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego
(—) **W. Świętosławski.**

29.

Przedruk z Dziennika Urzęd. Min. W. R. i O. P. Nr. 12 z dnia 31 grudnia 1936 r., poz. 239.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 22 grudnia 1936 r. (Nr III RG-5628/36)
o organizacji publicznych szkół przysposobienia rolniczego.

Na podstawie art. 2 ust. 2, art. 56, 59 i 60 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 389), art. 9 ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. o ludowych szkołach rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 398) oraz art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. o ustanowieniu urzędu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 480), zarządzam, co następuje:

§ 1. Publiczne ludowe szkoły rolnicze męskie otrzymują nazwę: „Publiczne Szkoły Przysposobienia Rolniczego".

§ 2. Ustala się organizację dla publicznych szkół przysposobienia rolniczego według załączonego statutu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Sposób i termin przekształcenia dotychczasowej organizacji określą osobne zarządzenia. W miarę wprowadzenia nowej organizacji tracą moc przepisy, sprzeczne z załączonym statutem.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) **W. Świętosławski.**

Załącznik do rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z 22. XII. 1936 r. (Nr. III RG-5658/36).

STATUT
Publicznej Szkoły Przysposobienia Rolniczego.

I. Zadania szkoły.

§ 1. Zadaniem szkoły jest przygotowanie młodzieży wiejskiej do samodzielnej pracy w mniejszych gospodarstwach rolnych oraz wychowanie na zamiłowanych w swym zawodzie pracowników, a zarazem obywateli, świadomych swych obowiązków względem społeczeństwa i Państwa.

II. Ogólne zasady organizacji.

§ 2. Szkoła jest przeznaczona dla młodzieży męskiej, która ukończyła co najmniej szkołę powszechną I stopnia.

§ 3. Szkoła nosi nazwę: „Publiczna Szkoła Przysposobienia Rolniczego w . . . .".

§ 4. Dla celów praktycznego szkolenia, przy szkole istnieje szkolne gospodarstwo rolne.

§ 5. Przy szkole istnieje internat dla uczniów.

§ 6. Personel szkoły składa się z kierownika i nauczycieli przedmiotów zawodowych oraz pomocniczych.

§ 7. Nauka w szkole trwa jeden rok. Organizację roku szkolnego oraz liczbę uczniów w klasie ustala się osobnymi przepisami.

III. Kierownik, nauczyciele, Rada Pedagogiczna.

§ 8. Na czele szkoły stoi kierownik.

Do obowiązków kierownika należy:

a) reprezentowanie szkoły na zewnątrz,
b) przewodniczenie Radzie Pedagogicznej,
c) bezpośrednie zwierzchnictwo nad wszystkimi osobami, pracującymi w szkole,
d) organizowanie pracy wychowawczej i dydaktycznej, kierowanie nią i czuwanie nad jej planowym wykonaniem,
e) zarządzanie sprawami administracyjno-gospodarczymi szkoły,
f) wykonywanie zleceń i przepisów władz szkolnych,
g) branie udziału w pracach powiatowej komisji szkolnej, powołanej w myśl art. 12 i 13 ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. o ludowych szkołach rolniczych,
h) branie czynnego udziału w pracach społecznych i gospodarczych środowiska, w którym znajduje się szkoła.

§ 9. Nauczyciele wychowują oraz uczą powierzoną ich opiece młodzież, uczestniczą w pracach Rady Pedagogicznej, pełnią funkcje administracyjno - gospodarcze w zakresie powierzonego im działu pracy, a ponad to biorą czynny udział w pracach społecznych i gospodarczych środowiska, w którym znajduje się szkoła.

§ 10. Kierownik i nauczyciele tworzą Radę Pedagogiczną, która jest stałym organem wewnętrznego życia szkoły.

§ 11. Rada Pedagogiczna współpracuje z kierownikiem nad podnoszeniem poziomu wychowawczego i naukowego szkoły, omawia i opracowuje ważniejsze sprawy, związane z życiem szkolnym. W szczególności do obowiązków Rady Pedagogicznej należy:

a) opracowywanie planów pracy wychowawczej, dydaktycznej i gospodarczej,
b) ustalanie opinii o uczniach i oceny ich zachowania się,

c) ustalanie ogólnej oceny rocznej uczniów,
d) przyjmowanie i usuwanie uczniów,
e) ustalanie regulaminu uczniowskiego,
f) załatwianie spraw, przekazanych jej przez osobne przepisy.

§ 12. Kierownikowi przysługuje prawo zawieszania uchwał Rady Pedagogicznej, które uzna za niezgodne z przepisami lub przeciwne dobru szkoły.

O decyzji zawieszenia uchwały Rady Pedagogicznej Kierownik niezwłocznie zawiadamia władze szkolne.

IV. Organizacja nauczania i wychowania.

§ 13. Program nauczania szkoły opiera się na I szczeblu programowym szkoły powszechnej.

§ 14. Nauczanie odbywa się według obowiązującego programu nauki.

§ 15. Plan pracy wychowawczej, dostosowany do wieku i rozwoju młodzieży, powinien uwzględniać w pełni zadania wychowawcze, określone w § 1 niniejszego statutu.

§ 16. Kierownik łącznie z gronem nauczycielskim osiąga cele wychowawcze szkoły przez:

a) bezpośredni swój wpływ na uczniów w szkole i poza szkołą,
b) nauczanie i umiejętnie zorganizowaną pracę w gospodarstwie szkolnym,
c) właściwie zorganizowane życie w szkole i internacie,
d) organizowanie współpracy domu i szkoły w akcji wychowawczej.

V. Uczniowie.

§ 17. Uczeń sposobi się przez wychowanie i kształcenie na świadomego swych obowiązków i twórczego obywatela Państwa Polskiego. W tym celu uczeń winien dążyć do pogłębienia życia religijnego, urabiać swój charakter, zdobywać wiedzę i umiejętności, potrzebne do pracy w rolnictwie, oraz przygotowywać się do życia społecznego w związku ze swoim zawodem. Do osiągnięcia tego uczeń zmierza przede wszystkim przez pracę nad sobą i przez sumienne spełnianie obowiązków.

§ 18. Uczeń obowiązany jest stosować się do regulaminu, który określa szczegółowo zadania i obowiązki uczniów.

§ 19. Do szkoły przyjmuje się kandydatów, którzy:

a) przedstawią świadectwo ukończenia szkoły powszechnej co najmniej I stopnia lub inne świadectwo, uznane przez władze szkolne za równoważne,
b) odbyli co najmniej dwuletnią praktykę w gospodarstwie wiejskim,
c) ukończyli w danym roku kalendarzowym 17, a nie przekroczyli 24 lat życia,
d) posiadają odpowiedni rozwój fizyczny.

§ 20. Kandydaci mogą być przyjmowani do szkoły najpóźniej w ciągu pierwszego miesiąca nauki.

§ 21. Przy końcu każdego okresu szkolnego nauczyciel ustala oceny wyników, osiągniętych przez uczniów, biorąc za podstawę wymagania obowiązującego programu.

Ocena winna być oparta na systematycznym badaniu postępów i wyników pracy ucznia.

§ 22. Przy końcu pierwszego półrocza oraz z końcem roku szkolnego uczeń otrzymuje świadectwo, które zawiera wyrażoną w stopniach ocenę wyników nauki ze wszystkich przedmiotów oraz zachowania się.

Oceny, ustalone z końcem ostatniego okresu, są zarazem ocenami rocznymi.

§ 23. Uczeń, który otrzymał oceny roczne co najmniej dostateczne ze wszystkich przedmiotów oraz zachowania się, otrzymuje świadectwo ukończenia szkoły, zawierające, oprócz stopni rocznych z poszczególnych przedmiotów, ogólną ocenę roczną wyników pracy.

W wyjątkowych wypadkach Rada Pedagogiczna może przyznać uczniowi świadectwo ukończenia szkoły mimo stopnia niedostatecznego z jednego przedmiotu, ustalając wtenczas ogólną ocenę roczną jako dostateczną.

Egzaminy uzupełniające nie mogą być stosowane.

30.

Przedruk z Dziennika Urzęd. Min. W. R. i O. P. Nr. 12 z dnia 31 grudnia 1936 r., poz. 241.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 22 grudnia 1936 r. (Nr III. RG-6221/36)

o organizacji publicznych szkół przysposobienia gospodyń wiejskich.

Na podstawie art. 2 ust. 2, art. 56, 59 i 60 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 389), art. 9 ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. o ludowych szkołach rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 398) oraz art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. o ustanowieniu urzędu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 480), zarządzam, co następuje:

§ 1. Publiczne ludowe szkoły rolnicze żeńskie otrzymują nazwę: „Publiczne Szkoły Przysposobienia Gospodyń Wiejskich".

§ 2. Ustala się organizację dla publicznych szkół przysposobienia gospodyń wiejskich według załączonego statutu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Sposób i termin przekształcenia dotychczasowej organizacji określą osobne zarządzenia. W miarę wprowadzania nowej organizacji tracą moc przepisy, sprzeczne z załączonym statutem.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) **W. Świętosławski.**

Załącznik do rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z 22. XII. 1936 r. Nr III RG-6221/36).

STATUT
Publicznej Szkoły Przysposobienia Gospodyń Wiejskich.

I. Zadania szkoły.

§ 1. Zadaniem szkoły jest przygotowanie młodzieży żeńskiej do samodzielnej pracy w mniejszych gospodarstwach wiejskich oraz wychowanie na zamiłowane w swojej pracy gospodynie, a zarazem obywatelki, świadome swych obowiązków względem rodziny, społeczeństwa i Państwa.

II. Ogólne zasady organizacji.

§ 2. Szkoła jest przeznaczona dla wiejskiej młodzieży żeńskiej, która ukończyła co najmniej szkołę powszechną I stopnia.

§ 3. Szkoła nosi nazwę: „Publiczna Szkoła Przysposobienia Gospodyń Wiejskich w . . . . . .".

§ 4. Dla celów praktycznego szkolenia uczennic przy szkole istnieje szkolne gospodarstwo wiejskie.

§ 5. Przy szkole istnieje internat dla uczennic.

§ 6. Personel szkoły składa się z kierowniczki i nauczycielek przedmiotów zawodowych i pomocniczych.

§ 7. Nauka w szkole trwa jeden rok. Organizację roku szkolnego oraz liczbę uczennic w klasie ustala się osobnymi przepisami.

III. Kierowniczka, nauczycielki, Rada Pedagogiczna.

§ 8. Na czele szkoły stoi kierowniczka.

Do obowiązków kierowniczki należy:

a) reprezentowanie szkoły na zewnątrz,
b) przewodniczenie Radzie Pedagogicznej,
c) bezpośrednie zwierzchnictwo nad wszystkimi osobami, pracującymi w szkole,
d) organizowanie pracy wychowawczej i dydaktycznej, kierowanie nią i czuwanie nad jej planowym wykonaniem,
e) zarządzanie sprawami administracyjno-gospodarczymi szkoły,
f) wykonywanie zleceń i przepisów władz szkolnych,
g) branie udziału w pracach powiatowej komisji szkolnej, powołanej w myśl art. 12 i 13 ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. o ludowych szkołach rolniczych,
h) branie czynnego udziału w pracach społecznych i gospodarczych środowiska, w którym znajduje się szkoła.

§ 9. Nauczycielki wychowują oraz uczą powierzoną ich opiece młodzież, uczestniczą w pracach Rady Pedagogicznej, pełnią funkcje administracyjno - gospodarcze w zakresie powierzonego im działu pracy, a ponadto biorą czynny udział w pracach społecznych i gospodarczych środowiska, w którym znajduje się szkoła.

§ 10. Kierowniczka i nauczycielki tworzą Radę Pedagogiczną, która jest stałym organem wewnętrznego życia szkoły.

§ 11. Rada Pedagogiczna współpracuje z kierowniczką nad podnoszeniem poziomu wychowawczego i naukowego szkoły, omawia i opracowuje ważniejsze sprawy, związane z życiem szkolnym. W szczególności do obowiązków Rady Pedagogicznej należy:

a) opracowywanie planów pracy wychowawczej, dydaktycznej i gospodarczej,
b) ustalanie opinii o uczennicach i oceny ich zachowania się,
c) ustalanie ogólnej oceny rocznej uczennic,
d) przyjmowanie i usuwanie uczennic,
e) ustalanie regulaminu uczniowskiego,
f) załatwianie spraw, przekazanych jej przez osobne przepisy.

§ 12. Kierowniczce przysługuje prawo zawieszania uchwał Rady Pedagogicznej, które uzna za niezgodne z przepisami lub przeciwne dobru szkoły.

O decyzji zawieszenia uchwały Rady Pedagogicznej kierowniczka niezwłocznie zawiadamia władze szkolne.

IV. Organizacja nauczania i wychowania.

§ 13. Program nauczania szkoły opiera się na I szczeblu programowym szkoły powszechnej.

§ 14. Nauczanie odbywa się według obowiązującego programu nauki.

§ 15. Plan pracy wychowawczej, dostosowany do wieku i rozwoju młodzieży, powinien uwzględniać w pełni zadania wychowawcze, określone w § 1 niniejszego statutu.

§ 16. Kierowniczka łącznie z gronem nauczycielskim osiąga cele wychowawcze szkoły przez:

a) bezpośredni swój wpływ na uczennice w szkole i poza szkołą,
b) nauczanie i umiejętnie zorganizowaną pracę w gospodarstwie szkolnym,
c) właściwe zorganizowanie życia w szkole i internacie,
d) organizowanie współpracy domu i szkoły w akcji wychowawczej.

V. Uczennice.

§ 17. Uczennica sposobi się przez wychowanie i kształcenie na świadomą swych obowiązków i twórczą obywatelkę Państwa Polskiego. W tym celu uczennica winna dążyć do pogłębienia życia religijnego, urabiać swój charakter, zdobywać wiedzę i umiejętności, potrzebne do pracy w gospodarstwie, oraz przygotowywać się do życia społecznego w związku ze swoją pracą. Do osiągnięcia tego uczennica zmierza przede wszystkim przez pracę nad sobą i przez sumienne spełnianie obowiązków.

§ 18. Uczennica obowiązana jest stosować się do regulaminu, który określa szczegółowo zadania i obowiązki uczennic.

§ 19. Do szkoły przyjmuje się kandydatki, które:

a) przedstawią świadectwo ukończenia szkoły powszechnej co najmniej I stopnia lub inne świadectwo, uznane przez władze szkolne za równoważne,
b) odbyły co najmniej dwuletnią praktykę w gospodarstwie wiejskim,
c) ukończyły w danym roku kalendarzowym 16, a nie przekroczyły 24 lat życia,
d) posiadają odpowiedni rozwój fizyczny.

§ 20. Kandydatki mogą być przyjmowane do szkoły najpóźniej w ciągu pierwszego miesiąca nauki.

§ 21. Przy końcu każdego okresu szkolnego nauczycielka ustala oceny wyników, osiągniętych przez uczennice w zakresie danego przedmiotu, biorąc za podstawę wymagania obowiązującego programu.

Ocena winna być oparta na systematycznym badaniu postępów i wyników pracy uczennicy.

§ 22. Przy końcu pierwszego półrocza oraz z końcem roku szkolnego uczennica otrzymuje świadectwo, które zawiera wyrażoną w stopniach ocenę wyników nauki ze wszystkich przedmiotów oraz zachowania się.

Oceny, ustalone z końcem ostatniego okresu, są zarazem ocenami rocznymi.

§ 23. Uczennica, która uzyskała oceny roczne co najmniej dostateczne ze wszystkich przedmiotów oraz zachowania się, otrzymuje świadectwo ukończenia szkoły, zawierające, oprócz stopni rocznych z poszczególnych przedmiotów, ogólną ocenę roczną wyników pracy.

W wyjątkowych wypadkach Rada Pedagogiczna może przyznać uczennicy świadectwo ukończenia szkoły mimo stopnia niedostatecznego z jednego przedmiotu, ustalając wtenczas ogólną ocenę roczną jako dostateczną.

Egzaminy uzupełniające nie mogą być stosowane.

31.

Przedruk z Dziennika Urzęd. Min. W. R. i O. P. Nr. 11 z dnia 28 grudnia 1936 r., poz. 219.

ZARZĄDZENIE
Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 26 listopada 1936 r. (Nr II Pr-8838/36)
w sprawie zmiany programu nauki w gimnazjach państwowych z polskim językiem nauczania.

W „Programie nauki w gimnazjach państwowych z polskim językiem nauczania (tymczasowy)“, ogłoszonym rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 12 lipca 1934 r. (Nr I Pr-2858/34) jako oddzielne wydawnictwo Ministerstwa W. R. i O. P., wprowadzam zmianę następującą:

Należy skreślić w spisie lektury obowiązującej w klasie czwartej w zakresie języka polskiego (str. 134) wyrazy „Sienkiewicza Janko muzykant, Bartek zwycięzca“, wstawić natomiast „Sienkiewicza Potop“.

Zarządzenie powyższe wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego
(—) **W. Świętosławski.**

Ministerstwo Wyznań Rel. i Ośw. Publ.
Warszawa.

32.

OKÓLNIK Nr 128
z dnia 22 grudnia 1936 r. (BP-23975/36)
w sprawie stosowania zasad nowej pisowni.

W związku z wprowadzeniem w urzędowaniu zasad nowej pisowni (okólnik Nr 77 z dnia 17. VII. 1936 r. Nr BP-14339/36), ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Nr 8 z 1936 r., poz. 151), przestrzegać należy dodatkowo następujących zasad:

1) cytaty tekstów ustaw, dekretów i rozporządzeń (objęte cudzosłowem), odpisy i duplikaty umów, zobowiązań, świadectw i innych dokumentów — winny być sporządzane w pisowni zgodnej z oryginałem;

2) pieczęcie urzędowe mogą być używane bez zmiany pisowni aż do zużycia,

3) druki, księgi, blankiety itp. mogą być używane w dotychczasowej pisowni aż do wyczerpania zapasów;

4) tablice i napisy — zwłaszcza zewnętrzne — winny być w miarę możności poprawione lub zastąpione nowymi.

Dyrektor Biura Personalnego:
(—) **W Przybyłowicz.**

33.

OKÓLNIK

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 19 stycznia 1937 r., Nr. I. Bud. 31/37,

w sprawie ogłaszania przetargów publicznych w „Biuletynie Przetargowym.“

Ministerstwo podaje do wiadomości, że przy ogłaszaniu przetargów publicznych na roboty budowlane można korzystać z bezpłatnego umieszczania ogłoszeń o przetargach w tygodniku specjalnie poświęconym sprawom rynku budowlanego p. t. „Biuletyn Przetargowy“. Adres Redakcji: Warszawa, ul. Widok 22.

(—) w z. Naczelnika Wydziału
Fr. Eychhorn,
Radca.

34.

MINISTERSTWO SKARBU.
L. D. III. 15231/3/36.

Warszawa, dnia 8 października 1936 r.

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,

Biura Sejmu i Senatu,

Najwyższej Izby Kontroli,

Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw

Interpretacja niektórych przepisów rozporz. Rady Ministrów z dn. 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz przeniesienia na inne miejsce służbowe.

Powołując się na okólnik P. Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1936 r. L. 55-47/1 w sprawie uporządkowania zarządzeń i okólników Ministerstwo Skarbu w związku z wejściem w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1936 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 393) wyjaśnia co następuje:

I. do § 2.

I. Przez pojęcie „podróż służbowa“ („komisja)“ rozumieć należy wykonywanie przez funkcjonariusza państwowego w miejscowości nie będącej jego zwykłym miejscem służbowym czynności służbowych wynikających bądź z normalnego pełnienia obowiązków służbowych bądź ze specjalnego polecenia władzy przełożonej.

Czasowy przydział funkcjonariusza państwowego — przy pozostawieniu mu dotychczasowego stanowiska służbowego — do innego urzędu, leżącego poza miejscowością zwykłego miejsca służbowego, celem pełnienia służby, należącej do zakresu działania tegoż urzędu, tworzy pojęcie delegacji (odkomenderowania) w rozumieniu § 2 punkt II wymienionego rozporządzenia.

Zasadnicza różnica między podróżą służbową (komisja) a delegacją (odkomenderowaniem) polega zatem na odmiennym sposobie wykonywania czynności służbowych. Przy pełnieniu czynności, związanych z delegacją, funkcjonariusz państwowy jest podporządkowany temu urzędowi, do którego został czasowo przydzielony, natomiast w czynnościach komisyjnych takie podporządkowanie nie może mieć miejsca, ponieważ funkcjonariusz państwowy wykonuje czynności wynikające z pełnienia jego normalnych obowiązków służbowych względnie ze specjalnych zleceń władzy przełożonej.

Zatem § 5 wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów winien mieć zgodnie z jego brzmieniem wyłączne zastosowanie do wypadków delegacji (odkomenderowania), nie dotyczy zatem wcale wypadków podróży służbowej (komisji), chociażby ona w wyjątkowych wypadkach trwała bez przerwy w jednej lub kilku miejscowościach łącznie nawet ponad 2 tygodnie.

Jeżeli czynność komisyjna jest tego rodzaju jak pomiar i urządzenie lasów, pomiar gruntów, budowa mostów, gmachu, budowa i urządzenie stacyj telegraficznych, telefonicznych i t. p.), że pobyt funkcjonariusza w jednej miejscowości przez dłuższy okres czasu jest z góry przewidziany, może wysokość diet określona we wspomnianym paragrafie 5 służyć za podstawę do obliczenia wysokości miesięcznego ryczałtu, przewidzianego w § 26 powołanego rozporządzenia.

Wobec powyższego winny władze używać słowa „deleguję“ tylko w wypadkach delegacji (odkomenderowania) przy równoczesnym wymienieniu miejsca służbowego, do którego następuje czasowy przydział (delegacja) funkcjonariusza oraz określenie czasu trwania delegacji, przy zarządzeniu zaś podróży służbowej (komisji) winny władze dokładnie określać czynność komisyjną poleconą do wykonania.

II. Diety i koszty przejazdu dla żony i dzieci oraz koszty przejazdu dla służącej (ego), o których mowa w punkcie III § 2 przysługują przeniesionemu, jeśli wymienione osoby przybyły rzeczywiście do nowego miejsca służbowego. W wątpliwych wypadkach może władza wypłatę omawianych należności uzależnić od dostarczenia przez przeniesionego odpowiedniego dowodu np. karty zameldowania tych osób w nowej miejscowości.

do § 5 i 9.

I. Przyznanie funkcjonariuszowi znajdującemu się w delegacji urlopu wypoczynkowego lub zarządzenie podróży służbowej z miejscowości delegacji (także do zwykłego miejsca służbowego) nie stanowi odwołania zarządzonej delegacji. Zatem po odbyciu wspomnianego urlopu względnie podróży służbowej należy liczyć diety nie jak przy rozpoczęciu delegacji, lecz w dalszym ciągu

w wysokości, przysługującej w ostatnim dniu przed urlopem względnie podróżą służbową.

II. Mieszkaniem w rozumieniu ustępu 3 § 5 jest lokal posiadający najniezbędniejsze urządzenie.

Obojętnym jest natomiast rozmiar lokalu oraz okoliczności, że jest urządzony systemem koszarowym.

do § 16.

Intencją przepisu ustępu (7) § 16 jest umożliwienie funkcjonariuszowi państwowemu — ze względów na dobro służby — używania za wynagrodzeniem w podróżach służbowych własnego samochodu lub szybkiego środka lokomocji, ułatwiającego sprawne spełnianie obowiązków służbowych. Takie same cechy jak samochód posiada również motocykl, w drodze zatem interpretacji można powołany w poprzednim ustępie przepis stosować także do motocyklu.

do § 18.

Przepis ten dotyczy wypadków, gdy funkcjonariusz oprócz normalnej drogi, odbywanej z mieszkania do urzędu (zwykłego miejsca służbowego) odbywa jeszcze drugą drogę z mieszkania lub urzędu (zwykłego miejsca służbowego) dla wykonania miejscowej czynności komisyjnej.

Zatem funkcjonariuszowi, który np. kontrolując przez kilka dni miejscowy urząd podległy, nie uczęszcza przez te dni do zwykłego miejsca służbowego, nie należy przyznawać unormowanych niniejszym przepisem kosztów przejazdu do miejsca komisyjnego.

do § 19 ust. 1.

Określony tym przepisem ryczałt na koszty dojazdu do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej należy się bez względu na to, czy daną przestrzeń odbywa funkcjonariusz pieszo, tramwajem lub dorożką, jak również niezależnie od tego, czy w danej miejscowości taryfa dorożkarska jest wyższa lub niższa od omawianego ryczałtu.

Ryczałt ten można zarachowywać nie tylko w tym wypadku, gdy odległość od gmachu urzędu względnie od mieszkania do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej nie przekracza 2 km, lecz także, gdy wspomniana odległość wynosi więcej niż 2 km, o ile jednak przestrzeń ponad 2 km traktuje funkcjonariusz według postanowień § 16, należy w myśl tego paragrafu zwracać koszty najtańszego środka lokomocji, zatem także cenę biletu tramwajowego w miejsce taksy dorożkarskiej, gdy użycie tramwaju w danym wypadku jest możliwe.

Zaznacza się, że okoliczność, iż tramwaj nie przechodzi tuż koło urzędu względnie mieszkania, nie uzasadnia jeszcze potrzeby użycia dorożki.

Czasu dojazdu do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej w tej miejscowości nie należy wliczać do czasu rozpoczęcia względnie ukończenia podróży bez względu na to, czy dojazd w tej samej miejscowości wynosi więcej lub mniej niż 2 km.

do § 23.

Ryczałt określony tym przepisem należy obliczać według uposażenia należnego funkcjonariuszowi w miejscowości, z której zostaje przeniesiony.

Ryczałt ten należy wypłacić przeniesionemu z chwilą jego zgłoszenia się na nowym miejscu służbowym i to niezależnie od okoliczności czy przeniesiony przewiózł względnie czy w ogóle zamierza przewieźć urządzenie domowe do miejscowości przeniesienia, lub też w ogóle posiada urządzenie domowe.

Jest to należność, z której przeniesiony nie ma obowiązku wyrachowywania się wobec władzy asygnującej. W związku z tym zaznacza się, że przeniesiony nie ma prawa do zwrotu ewentualnych kosztów przewozu bagażu. Wyjaśnienie to dotyczy oczywiście takich przeniesień, które w konsekwencji pociągają za sobą potrzebę przesiedlenia się do nowej miejscowości, t. j. nowego miejsca lub też o ile to nie nastąpi, narażają przeniesionego na wydatki prowadzenia podwójnego gospodarstwa domowego względnie codziennego dojeżdżania do nowego miejsca służbowego.

W wypadkach zatem przeniesienia funkcjonariusza lub całego urzędu do miejscowości, w której funkcjonariusz dotychczas mieszkał i skąd dojeżdżał do miejsca służbowego, przeniesienia z jednej miejscowości do drugiej, wśród takich warunków lokalnych, że obie miejscowości, chociaż stanowią oddzielne jednostki administracyjne (gminy), tworzą jednak jedno wspólne osiedle ludzkie itp., następnie w wypadkach przeniesień, które z natury rzeczy nie mogą wywoływać potrzeby przesiedlenia się, nie należy przyznawać wspomnianego wyżej ryczałtu, którego celem jest — według wyraźnego postanowienia przepisu — pokrycie wydatków, połączonych z przesiedleniem.

W myśl ustępu (4) § 23 zwraca się funkcjonariuszowi państwowemu koszty przewozu urządzenia domowego kolejowymi pociągami towarowymi, względnie statkami towarowymi, udowodnione oryginalnymi listami przewozowymi. W wypadku zagubienia oryginalnych listów przewozowych może władza przyznać zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego jedynie w razie przedłożenia przez funkcjonariusza państwowego wtórnika do listu przewozowego względnie ceduły do zagubionego listu przewozowego.

Jeżeli w rachunku kosztów przewozu urządzenia domowego końmi lub samochodami, nie określonego rodzaju i wagi przesyłki, to należy na podstawie przedstawionego przez funkcjonariusza rachunku kosztów przeniesienia uznać z reguły, że przesyłką było urządzenie domowe, kwestionować zaś tę okoliczność, tylko w razie nasuwających się uzasadnionych podejrzeń. Co się zaś tyczy wagi należy kierować się ładownością wozu lub samochodu przyrównując ją do najbliższej stawki ustalonej w odnośnej taryfie towarowej

P. K. P. dla przewoźnego (niedrobnicowych przesyłek za 5.000, 10.000 lub 15.000 kg. O ile ładowność wozu lub samochodu nie jest oznaczona w rachunku, należy ją sprawdzić przez zwrócenie się do przedsiębiorcy przewozowego o podanie odnośnych danych.

do § 24.

Ustanowione tym przepisem terminy do przedstawienia rachunków podróży służbowych, delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień nie są terminami prekluzyjnymi lecz porządkowymi, przekroczenie zatem tych terminów nie powoduje utraty prawa do danej należności, lecz może służyć za podstawę pociągnięcia do odpowiedzialności służbowej za niewykonywanie przepisu, o ile oczywiście powody przekroczenia terminu nie będą dostatecznie usprawiedliwione.

do § 26.

Wypłata należności z tytułu podróży służbowych, delegacyj, przeniesień odbywa się zasadniczo w myśl § 20 na podstawie przedstawienia przez funkcjonariusza rachunku, uzasadniającego każdą jego pozycję. Wyjątek od tej zasady stanowi przepis zawarty w § 26 pozwalający na ustalenie miesięcznego ryczałtu zamiast diet i kosztów przejazdu.

Dotyczy on jednak tylko dwóch rodzajów podróży służbowych, mianowicie podróży służbowych, które

1) trwają przez dłuższy okres czasu, jak np. wyjazdy funkcjonariuszów państwowych poza zwykłym miejscem służbowym na roboty budowlane, polowe, lasowe i t. p. trwające nieraz od wczesnej wiosny do późnej jesieni, lub które

2) stale się powtarzają, jak np. podróże służbowe organów kontrolnych, mających według z góry ułożonego planu rocznego lub miesięcznego objeżdżać obiekty kontrolne w wyznaczonych rejonach służbowych. Z tego powodu do stale powtarzających się podróży służbowych nie można zaliczać podróży służbowych np. organów śledczych, chociażby ich wyjazdy były bardzo częste; są one bowiem zależne od przestępstw czy zawinień, których pod względem ilości czy miejscowości nie można przewidzieć.

Władza naczelna uzgadniająca z Ministerstwem Skarbu wysokość ryczałtu winna wykazać, że zachodzi jeden z powyższych rodzajów podróży służbowych, oraz tak sprawę przedstawić, by Ministerstwo Skarbu miało możność oceny, czy proponowana wysokość ryczałtu jest utrzymana w ramach diet i kosztów podróży, któreby się ewentualnie należały na podstawie rachunku.

Wysokość ryczałtu należy zatem ustalać bądź na podstawie faktycznych rachunków poprzednich miesięcy, bądź na podstawie planu podróży służbowych.

do § 30.

Diety większe o 20%, o których mowa w niniejszym przepisie, należy liczyć jedynie za czas pobytu na obszarze W. M. Gdańska.

do § 31.

Przez słowa: „krańcowy punkt podróży" należy rozumieć państwo zagraniczne stanowiące cel podróży służbowej, delegacji lub przeniesienia. Tak np. przy podróży służbowej z Warszawy do Ameryki należą się diety amerykańskie przez cały czas podróży mimo przejazdu także przez inne państwa zagraniczne.

W taki sam sposób należy te słowa rozumieć, gdy celem podróży jest kilka państw. Tak np. przy podróży z Warszawy do Francji, następnie do Ameryki i Anglii należy przyznawać najpierw diety francuskie, następnie amerykańskie i angielskie.

Taka wykładnia tych słów zgodna jest również z postanowieniem ustępu trzeciego § 31 w myśl którego przy podróży powrotnej z zagranicy do kraju należą się diety, przewidziane dla tego państwa, z którego odbywa się podróż. Diety zatem za podróż powrotną w pierwszym przykładzie przysługują według stawek amerykańskich, w drugim przykładzie według stawek angielskich.

W związku z powyższym zaznacza się, że przez słowa „zatrzymanie się w drodze" nie należy rozumieć w żadnym wypadku przerw w podróży, spowodowanych zarządzeniem władzy, celem odbycia w danym państwie zleconej czynności służbowej, lecz jedynie przerwy wywołane przeszkodami do dalszej podróży, jak np. chorobą, czekaniem w porcie na połączenie okrętowe, oczekiwaniem dalszej dyspozycji władzy i t. p.

II. Równocześnie uchyla się okólniki Ministerstwa Skarbu z dnia 24 marca 1926 roku L. 712/DB/1, z dnia 14 sierpnia 1926 r. L. 811/DB/4, z dnia 5 marca 1928 r. L. D. III. 172/1, z dnia 4 sierpnia 1928 r. L. D. III. 1236/1, z dnia 9 maja 1929 r. L. D. III. 694/1/29, z dnia 6 marca 1930 roku L. D. III. 3412/1/29, z dnia 30 kwietnia 1931 roku L. D. III. 834/1/31 i z dnia 18 października 1932 r. L. D. III. 15289/1/32 w sprawie diet i kosztów podróży służbowych.

(—) **T. Grodyński,**
Podsekretarz Stanu.

35.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Ośw. Publ.
Nr O. P. I. 57/1. Katowice, dnia 3 lutego 1937 r.

Do

Dyrekcyj szkół średnich ogólnokształcących
i szkół średnich zawodowych
w Województwie Śląskim

w sprawie zaświadczeń, wydawanych uczniom w sprawach odroczenia służby wojskowej.

W czasie inspekcyj referatów poborowych w Starostwach i Dyrekcjach Policji Województwa Śląskiego stwierdzono, że wydawane przez Dyrekcje szkół średnich ogólnokształcących oraz

szkół średnich zawodowych uczniom ubiegającym się o odroczenie służby wojskowej z art. 63 p. 1. ustawy wojskowej zaświadczenia, nie dają władzom udzielającym tego odroczenia dostatecznej podstawy do oceny, czy petent odpowiada wymogom określonym w § 224 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. Ust. Rz. P. Nr 83, poz. 757 z r. 1934). W wydawanych zaświadczeniach zazwyczaj Dyrekcje szkół stwierdzają, że dana osoba jest uczniem ostatniej klasy szkół średnich. W myśl powołanego wyżej przepisu uczniowie ostatniej klasy szkół średnich zakwalifikowani do kat. „A" podczas poboru głównego, lecz przed zakończeniem bieżącego roku szkolnego nie mogą uzyskać odroczenia służby wojskowej z art. 63 p. 1. — O odroczenie to mogą się ubiegać jedynie ci z pośród nich, którzy nie zostali dopuszczeni do egzaminu dojrzałości (końcowego) lub egzaminu tego nie zdali, a władze szkolne zezwoliły im na powtórzenie ostatniej klasy (kursu) lub na ponowne przystąpienie do tych egzaminów.

Nadto po myśli ustępu 1. powołanego rozporządzenia, o odroczenie z art. 63 p. 1. mogą się ubiegać uczniowie szkół średnich, zakwalifikowani podczas poboru głównego do kategorii „A" przed zakończeniem bieżącego roku szkolnego, którzy z ukończeniem roku szkolnego przechodzą do ostatniej klasy szkoły i uzyskują warunki do odroczenia służby wojskowej z art. 63.

W związku z powyższym Urząd Wojewódzki Śląski, Wydział Oświecenia Publicznego przypomina Dyrekcjom szkół obowiązek uwzględniania powyższych postanowień rozporządzenia wykonawczego do ustawy wojskowej we wszystkich wypadkach wydawania uczniom klas przedostatnich i ostatnich szkół średnich zaświadczeń w sprawie odroczenia służby wojskowej.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

36.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Ośw. Publ.
Nr O. P. I-21/19. Katowice, dnia 28 stycznia 1937 r.

Do
Inspektoratów Szkolnych
w Województwie Śląskim

w sprawie dni świątecznych dzieci wyznania mojżeszowego.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego zawiadamia, że dzieci wyznania mojżeszowego, uczęszczające do publicznych szkół powszechnych są zwolnione od wszelkich zajęć w następujące żydowskie dni świąteczne:

a) Wigilia i żydowski Nowy Rok (Rosz Haszana) — (w roku 1937 dni: 5, 6 i 7 września) . . . . 3 dni
b) Wigilia i Dzień Sądny (Jom Kipur) w roku 1937 dni: 14 i 15 września . . 2 dni
c) 2 pierwsze i 3 ostatnie dni Święta Szałasów (Sukos) w roku 1937 dni: 20, 21, 25, 26 i 27 września) . . . . . 5 dni
d) Pierwszy dzień Chanuki . . . . 1 dzień
e) Dzień Święta Purym . . . . . 1 dzień
f) 2 pierwsze i 2 ostatnie dni Świąt Paschy (o ile nie przypadają na ogólne ferie Wielkanocne) w roku 1937 dni: 27 i 28 marca, oraz 2 i 3 kwietnia) . 4 dni
g) Dzień święta Wiosny (Lak Bromer) . 1 dzień
h) Zielone Święta (Szewuos) — (w roku 1937 dni: 16 i 17 maja) . . . . . 2 dni

Razem: 19 dni w roku.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

37.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego
Warszawa, dnia 30 stycznia 1937 r.
Nr: II W-9114/36.

W sprawie rozpowszechniania obrazków wyobrażających państwa i narody.

W handlu pojawiły się z przeznaczeniem dla młodzieży obrazki, wyobrażące poszczególne państwa i narody. Są to małe owalne obrazki do oddzierania na jednym arkuszu z flagami 32 państw, trzymanymi przez przedstawicieli tych państw w strojach rzekomo narodowych — napisy niemieckie. Ponieważ obrazki te nie posiadają najmniejszej wartości artystycznej i wychowawczej, zwłaszcza że symbol Polski przedstawiony jest w sposób niewłaściwy i nieodpowiedni, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zwraca uwagę, że obrazki powyższe nie nadają się do rozpowszechniania wśród młodzieży. W razie pojawienia się tych obrazków na terenie szkoły nauczycielstwo winno wykazać młodzieży zupełną ich bezwartościowość i powstrzymać od kupowania.

Dyrektor Departamentu:
(—) **Dr. M. Pollak.**

38.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Ośw. Publ.
Nr OP. I. 50/197. Katowice, dnia 5 lutego 1937 r.

O organizowaniu wycieczek do Warszawy dla zwiedzania Muzeum Józefa Piłsudskiego w Belwederze.

Z uwagi na to, że Muzeum Józefa Piłsudskiego w Belwederze ze względu na szczupłość pomiesz-

czenia może zwiedzić dziennie najwyżej 1200 osób, masowe zaś wycieczki młodzieży szkolnej, przybywające z całej Polski, przekraczają znacznie tę liczbę, Urząd Wojewódzki Śląski, Wydział Oświecenia Publicznego, na podstawie zarządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 7. XII. 1936 r. Nr II. W. 8883/36, podaje do wiadomości i stosowania następujące wskazówki dla organizatorów tych wycieczek:

1) Organizować wycieczki do Warszawy dla zwiedzania muzeum Józefa Piłsudskiego w Belwederze należy w miesiącach wiosennych i jesiennych.

2) Kierownictwo każdej wycieczki szkolnej, powinno przynajmniej na 3—5 dni wcześniej uzgodnić z Dyrekcją Muzeum dzień i godzinę zwiedzania Belwederu. Bez uprzedniego porozumienia nie wolno kierować wycieczek do Belwederu.

3) Na określoną godzinę mogą być projektowane wycieczki w składzie nie więcej jak 100 osób.

4) W razie organizowania wycieczki do Warszawy należy o ile możności przewidzieć zwiedzanie Belwederu we czwartki, kiedy wstęp do muzeum jest bezpłatny, przede wszystkim młodzieży niezamożnej.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

39.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Ośw. Publ.
Nr O. P. II. 93c/1. Katowice, dnia 15 lutego 1937 r.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego w Katowicach rozpisuje

KONKURS

na następujące stanowiska:

kierownika 8-klas. publ. szkoły powsz. Nr 10 w **Chorzowie**

kierownika 8-klas. publ. szkoły powsz. Nr 20 w **Chorzowie**

kierownika 8-klas. publ. szkoły powsz. Nr 22 w **Chorzowie**

kierownika 8-klas. publ. szkoły powsz. Nr 23 w **Chorzowie**

kierownika 8-klas. publ. szkoły powsz. Nr 24 w **Chorzowie**

kierownika 8-klas. publ. szkoły powsz. Nr 25 w **Chorzowie**

Za kierownictwo tych szkół przysługuje dodatek służbowy, przewidziany dla publicznych szkół powszechnych III stopnia.

kierownika publicz. szkoły powszechnej Nr 10 **specjalnej** w **Hajdukach Wielkich** w pow. świętochłowickim.

Osoby ubiegające się o to stanowisko winne wykazać się posiadaniem kwalifikacji, określonych rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 czerwca 1929 r. w sprawie kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach powszechnych specjalnych.

Nr O. P. II. 98-H/1

Podania należycie poparte dokumentami należy wnosić drogą służbową osobno o każde z wymienionych stanowisk do Urzędu Wojewódzkiego, Wydziału Oświecenia Publicznego w terminie 8-tygodniowym od daty niniejszego numeru Gazety Urzędowej Wojew. Śl. — Dział Administracji Szkolnej.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

40.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Ośw. Publ.
Nr O. P. I-40/7. Katowice, dnnia 9 lutego 1937 r.

KOMUNIKAT

o filmie p. t. „Zapomniana Symfonia“.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego komunikuje, że Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego poleca uwadze film p. t. „Zapomniana symfonia“, jako zasługujący na obejrzenie przez starszą młodzież szkół powszechnych, tudzież przez młodzież szkół średnich.

Za Wojewodę:
(—) **Mgr. M. Gajer,**
p. o. Kierownika Oddziału I. Ogólnego.
Referendarz.

41.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Ośw. Publ.
Nr O. P. I. 40/6. Katowice, dnia 27 stycznia 1937 r.

KOMUNIKAT

o filmie p. t. „Biały Anioł“.

Urząd Wojewódzki komunikuje, że Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zwraca uwagę na film p. t. „Biały Anioł“, jako zasługujący na obejrzenie przez młodzież szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych.

Za Wojewodę:
(—) **Mgr. Mieczysław Gajer**
p. o. Kierownika Oddziału I. Ogólnego.
Referendarz.

42.

KOMUNIKAT

w sprawie kalendarza p. t.: „Boje o Niepodległość Polski w sztuce plastycznej“.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zwraca uwagę Dyrekcji i Nauczycieli szkół wszelkich typów na wydany staraniem

Komitetu Budowy Muzeum Narodowego w Krakowie kalendarz terminowy na rok 1937 p. t.: „Boje o Niepodległość w sztuce plastycznej“, opracował Alfred Holender-Huliński.

Wydawnictwo to stoi na wysokim poziomie ideowym i artystycznym, dzięki odpowiedniemu doborowi tekstów ilustracyj, będących reprodukcjami dzieł najcenniejszych malarzy polskich. (Nr II Pr-147/36).

43.

KOMUNIKAT

o wydawnictwie p. t.: „Józef Piłsudski pisarz, wydawca, drukarz“.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego poleca szczególnej uwadze dyrektorów i nauczycieli szkół wszelkich typów wydawnictwo p. t.: Józef Piłsudski pisarz, wydawca, drukarz. Nakładem Komitetu Bibliofilów i Bibliotekarzy ku uczczeniu pamięci Józefa Piłsudskiego. Kraków, 1936.

Dzieło to oświetla postać i działalność Marszałka Piłsudskiego od strony doniosłej ale najmniej znanej; posiada przy tym wartość dokumentu historycznego.

Strona zewnętrzna wydawnictwa na wysokim poziomie artystycznym. (Nr II Pr-14380/36).

44.

KOMUNIKAT

o wydawnictwie: „Polski plakat ostrzegawczy“.

Ministerstwo W. R. i O. P. zwraca uwagę Dyrekcyj i Nauczycieli szkół przemysłowych i rolniczych na wydawnictwa Polskiego Plakatu Ostrzegawczego (Warszawa, ul. Jasna 13/15), które służąc sprawie bezpieczeństwa pracy we wszelkiego rodzaju warsztatach i zakładach przemysłowych, mogą być odpowiednio wykorzystane także i w pracy szkolnej. (Nr. III PU-27/36).

45.

KOMUNIKAT

o czasopiśmie „Rodzina i dziecko“.

Ministerstwo W. R. i O. P. zwraca uwagę na czasopismo p. t.: „Rodzina i dziecko“, które powinno być ze względu na swój charakter i wartości wychowawcze zaprenumerowane do bibliotek nauczycielskich i polecone uwadze Kół i Patronatów Rodzicielskich. (Nr II W-8180/36).

46.

KOMUNIKAT

o czasopiśmie młodzieży szkolnej „Nowa Kuźnia“.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zawiadamia, że czasopismo młodzieży szkolnej „Kuźnia Młodych“ przestało wychodzić. Ukaże się natomiast „Nowa Kuźnia“ jako nowe czasopismo młodzieży szkolnej. (Nr II W-8552/36).

47.

KOMUNIKAT

o czasopiśmie „Baczność“.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zwraca uwagę dyrekcyj i nauczycieli zawodowych szkół przemysłowych na czasopismo „Baczność“, poświęcone popularyzacji zagadnień bezpieczeństwa i higieny w życiu codziennym i w pracy.

Redakcja mieści się w Warszawie przy ul. Żórawiej 30 m. 8. (Nr III PU-141/36).

48.

KOMUNIKAT

o czasopiśmie „Przegląd Hodowlany“.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zaleca wszystkim szkołom rolniczym męskim i żeńskim, by przy abonowaniu czasopism zawodowych do czytelni i bibliotek szkolnych, uwzględniały w miarę możności również „Przegląd Hodowlany“ czasopismo Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego, wydawane przy pomocy zasiłku Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych poświęcone sprawom hodowli i doświadczalnictwa zootechnicznego.

Nad poziomem pisma czuwa Komitet redakcyjny, złożony z przedstawicieli nauki i hodowców praktyków.

Adres redakcji „Przeglądu Hodowlanego“: Warszawa — Kopernika 30. (Nr III-RG-141/36).

49.

KOMUNIKAT

o wydawnictwie Polskiej Akademii Umiejętności p. t. „Atlas flory polskiej“,

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdziło wydawnictwo Polskiej Akademii Umiejętności p. t. „Atlas flory polskiej“ do użytku w szkołach powszechnych i średnich wszystkich typów.

„Atlas flory polskiej“ — redagowany przez prof. Dra Stanisława Kulczyckiego, a opracowany przez wybitnych specjalistów poszczególnych gatunków roślin stanowi pożyteczną pomoc szkolną przy nauce przyrody.

Dotychczas ukazały się następujące zeszyty:

Tom II zesz. 2 (38 tabl.) Iundaceae opr. Tadeusz Szynal i Józef Mądalski,

Tom III zesz. 1 (41 tabli.) Cyperaceae-Caricoideae (Pars I) opr. Józef Mądalski,

Tom IV zesz. 1 (29 tabl.) Gramineae (Pars I). opr. śp. Karol Baecker i Jeremi Iwanicki,

Tom IV zesz. 2 (31 tabl.) Gramineae (Pars II), opr. śp. Karol Baecker i Jeremi Iwanicki,

Tom IV zesz. 3 (31 tabli.), Gramineae (Pars III), opr. Jeremi Iwanicki,

Tom IV zesz. 4 (28 tabl.), Gramineae (Pars IV), opr. Jeremi Iwanicki.

Cena poszczególnego zeszytu dla bibliotek szkolnych, wraz z przesyłką, obniżona została do 5 zł.

50.

O WYDAWNICTWACH.

Ministerstwo W. R. i O. P. zatwierdziło do użytku następujące wydawnictwa i środki naukowe:

I. PODRĘCZNIKI:

Arnold - Russocka M. Travaillons avec plaisir. Podręcznik do nauki języka francuskiego dla I klasy gimnazjów krawieckiego i bieliźniarskiego. Nakładem Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych Lwów 1936. Cena wraz ze znaczkiem na Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych wynosi 1,70 zł — dla uczniów pierwszej klasy gimnazjów krawieckiego i bieliźniarskiego na okres lat pięciu. (Nr III PU - 74/36).

Bakkowa M. i Perkowska Z. Pisownia polska w ćwiczeniach. Dla klasy szóstej szkół powszechnych. Nakład „Naszej Księgarni". Warszawa. 1936 — dla uczniów VI klasy szkół powszechnych. (Nr II Pr-14029/36).

Dewitzowa W. — Wierzejski J. „Froh an die Arbeit". Podręcznik do nauki języka niemieckiego dla gimnazjów: mechanicznego, elektrycznego i stolarskiego. Klasa I. Nakładem Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych — Lwów, 1936. Cena wraz ze znaczkiem na Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych wynosi 3,00 zł — dla uczniów pierwszej klasy gimnazjów: mechanicznego, elektrycznego i stolarskiego na okres lat pięciu. (Nr III PU-30/36).

Koźmiński Leon. Les Lettres d'Affaires. Exportation. Importation. Banque. Nakładem Książnicy-Atlas. Lwów-Warszawa 1936. Cena wraz ze znaczkiem na Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych — 2,50 zł — dla uczniów szkół handlowych typu licealnego na okres lat pięciu. (Nr III. PU-98/36).

Sygnarski M. Lekcje języka światowego esperanto. Wydanie 2. Nakładem „Naukowego Koła esperanckiego". Bydgoszcz — jako podręcznik dla uczniów przy nauce języka esperanckiego. (Nr II Pr-13808/35).

II. WYDANIA AUTORÓW.

Sławoj-Składkowski F. Meldunki u Komendanta. Polska i Świat Współczesny. Biblioteka Młodzieży. 40. Wydawnictwo Gebethnera i Wolffa. Warszawa — jako lekturę uzupełniającą dla młodzieży wyższych klas szkół powszechnych. (Nr II Pr-14306/36).

III. WYDAWNICTWA POMOCNICZE:

Gałuszka J. Al. — Słowa. Meyerhold K. — Muzy. Szesnaście piosenek. Nakład Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych. Lwów — jako wydawnictwo pomocnicze dla bibliotek szkolnych dla niższych oddziałów szkół powszechnych. (Nr I Pr-3889/34).

Zakład Narodowy im. Ossolińskich we Lwowie poleca następujące podręczniki ZASAD NOWEJ PISOWNI POLSKIEJ, opracowane przez członków Komitetu Ortograficznego P. A. U. *Dra St. Jodłowskiego i prof. U. J. K. Dra W. Taszyckiego:*

1. **Zasady pisowni polskiej i interpunkcji ze słownikiem ortograficznym.** Stron 208. Cena 80 gr.

Podręcznik ten *zatwierdzony pismem Ministerstwa W. R. i O. P.* z dnia 12. X. 1936 r. Nr. II Pr. 14434/36 do użytku szkolnego jako książka pomocnicza dla uczniów klas V—VII szkół powszechnych, dla uczniów szkół średnich, ogólnokształcących oraz nauczycieli szkół wszystkich typów, zawiera: 1) jasno i przystępnie przedstawione zasady nowej pisowni; 2) szczegółowo a zarazem przejrzyście ujęte zasady interpunkcji, ilustrowane licznymi przykładami; 3) jak najbardziej kompletny i praktycznie ułożony słownik ortograficzny, podający pisownię nie tylko form podstawowych ale też wszystkich trudniejszych form odmiany wyrazów.

2. **Słowniczek ortograficzny z zasadami pisowni.** Dla uczniów szkół powszechnych. Str. 155. Cena 40 groszy.

Podręcznik ten *zatwierdzony przez Ministerstwo W. R. i O. P.* z dnia 11 lutego 1937 r. Nr. II Pr. 14874'37 jako książka pomocnicza dla uczniów wyższych klas szkół powszechnych, zawiera krótko i przystępnie ujęte najważniejsze zasady pisowni i interpunkcji oraz słownik, obejmujący około 9.000 wyrazów z podaną odmianą oraz z wyrazami pomocniczymi, uzasadniającymi pisownię przez ó, rz, ż.

PRZYRODA I TECHNIKA — czasopismo poświęcone popularyzacji nauk przyrodniczych i technicznych pod redakcją dr Anny d'Abancourt Koczwarowej. Prenumerata roczna 10 zł. Książnica-Atlas, Lwów-Warszawa.

Nr. 10 — grudzień 1936 r. — Świecące zwierzęta są powszechnie znane, mniej natomiast znane są rośliny świecące, i bardziej tajemnicze są procesy, które wywołują u nich to zjawisko. O ostocie świecenia roślin i o organizmach, które wydają światło mówi ciekawie Dr S. Tołpa w n-rze 10 „Przyrody i Techniki" w artykule p. t. „Świecenie u roślin". W tymże numerze znajdujemy wiele ciekawych artykułów interesujących szerszy ogół. Opisana jest przez Inż. Kolisa „Zapora w Porąbce", wraz z pięknymi ilustracjami z terenu zapory, jeziora i okolicznych prac inżynierskich, a więc ujęć potoków górskich, mostów i t. p. — O bardzo ważnym zagadnieniu Witamin pisze dr. Karczewski. Również z dziedziny nauki o odżywianiu znajdujemy notatki; dotyczące układania jadłospisów ze względu na ich wartość energetyczną z uwzględnieniem wieku a więc jadłospisów dla dzieci, dorosłych, pracujących fizycz-

nie i umysłowo i t. p. Specjalny artykuł został poświęcony sprawie dietyczno-higienicznego znaczenia kefiru, jogurtu i kumysu. To położenie nacisku na sprawy odżywiania stoi w związku z obecną porą zimową i warunkami życia ludzi w miastach, którzy pozbawieni słońca i ruchu odczuwają dotkliwiej niż kiedy indziej brak ożywczego działania powyższych tak ważnych czynników. Niedobory te mogą zastępować potrawami stosowanymi dla potrzeb ich organizmu wysokokalorycznymi, bogatymi w witaminy i t. p. — Sprawy techniki znajdują również szerokie uwzględnienie w numerze 10 „Przyrody i Techniki". Inż. M. Domański pisze przystępnie i zajmująco o komunikacji na falach krótkich opisując przytym wielkie znane nam z programów radiowych krótkofalowe stacje nadawcze jak Daventry, Babice, Pontoise i t. d. Również czytamy tu o Instytucie Aerodynamicznym, którego dyrektor prof. Witoszyński dostał nagrodę za swe prace nad badaniem naszych samolotów ze stanowiska aerodynamiki. — Ogółem numer ten zawiera 6 dłuższych ilustrowanych artykułów, 26 krótszych lub dłuższych notatek na tematy aktualne, recenzje książek przyrodniczych, kalendarzyk astronomiczny i tablicę meteorologiczną.

RUCH LITERACKI — miesięcznik poświęcony wiedzy o literaturze, historii literatury, krytyce literackiej, bibliografii. Red.: Warszawa, ul. Kromra 4—18. Admin. Warszawa, Instytut Wydawniczy „Biblioteka Polska" Nowy Świat 23—25. Prenumerata roczna 10 zł, zeszyt pojed. 1,50 zł.

Treść zeszytu 5 — listopad-grudzień 1936 r.: Stanisł. Pigoń — Kto jest autorem przypisanego Mickiewiczowi artykułu o cerkwi rosyjskiej. Julian Krzyżanowski — Psychologia Twórczości Żeromskiego. Wiktor Doda — Cenzura poety (Nieznana karta pracy pisarskiej Żeromskiego). Henryk Schipper — Erotyka a społeczeństwo u Żeromskiego. Adam Szczerbowski — Liryka polska w 1935 r. Recenzje.

Kieltie John S. i Gilmour Samuel S: Adventures of explorattion. Book I. Opracowała Ksenia Żytomirska-Grzebieniowska. Lektura Angielska Nr 2 P W K. S Lwów 1936.

Trzy opowiadanki: „Jak Kolumb znalazł Amerykę", „Pierwsza podróż angielska dookoła świata" oraz „Podróże kapitana Cooka", zaopatrzone licznymi objaśnieniami redaktorki co do znaczenia i wymowy trudniejszych wyrażeń. Zajmująca i pożyteczna lektura dla młodzieży.

Gaunt Penelope: Kitty goes ot camp. Opracowała Elżbieta Rogoyska. Lektura Angielska, tomik Nr 1 P W K S Lwów 1936.

Ciekawe przygody małej Kitty na wycieczce harcerskiej, opowiedziane stylem żywym i barwnym, a mimo to łatwym i zrozumiałym. Na marginesie wyjaśnienia trudniejszych wyrażeń (najczęściej przez omówienie) z podaniem poprawnej wymowy. Wyśmienita pomoc przy nauce języka angielskiego w młodszych klasach.

Zaremba J., Morcinek G. Czytanka VI dla szkół powszechnych II stopnia. Kurs A. P. W. K. S. 1936. Wydanie drugie.

Podręcznik zatwierdzony do użytku szkolnego pismem Ministestrwa W. R. i O. P. z dnia 23 lipca 1936 r. Nr II Pr 17223/36.

Nimećko-ukrajinśkyj słownyk do pidrucznyka nimećkoji mowy dla tretjoji gimnazijnoji klasy W. Dewicowoji i G. Żółtkowśkoji. Zum schaffenden Menschen in deutschen Landen. P. W. K. S. Lwów 1936.

Przekład ukraiński słownika do podręcznika pt. Zum schaffenden Menschen in deutschen Landen, dokonany przez pedagoga ukraińskiego J. Rudnyćkiego.

Francuźko-ukrajinśkyj słownyk do pidrucznyka francuźkoji mowy dla tretjoji gimnazijnoji klasy O. Ceslinśkoji i H. Nieniewśkoji: Aux quatre coins de la France. P. W. K. S. Lwów, 1936.

Przekład ukraiński słownika do podręcznika: Aux quatre coins de la France, dokonany przez Dr. M. Rudnyćka.

Książki i czasopisma nadesłane do Redakcji.

CHOWANNA — miesięcznik Instytutu Pedagogicznego w Katowicach poświęcony współczesnym prądom w wychowaniu i nauczaniu. Red. i Adm.: Katowice, Krasińskiego 3. Prenumerata roczna 5 zł, nr pojed. 1 zł.

Treść nr 1 styczeń 1937 r. — Dr L. Gorzyński — T. Łaciak — Dr E. Trzaska: O karności w szkołach śląskich. Wyniki ankiet Instytutu Pedagogicznego w Katowicach. Wanda Bobkowska: Działalność kobiet w narodowo-socjalistycznych Niemczech. Recenzje i sprawozdania. Dodatek: Sprawy szkolne na Śląsku. Nr 1.

PRACA SZKOLNA — miesięcznik Wydziału Pedagog. Związku Naucz. Pol. poświęcony praktyce wychowania i nauczania w szkole powszechnej. Red. i Administracja: Warszawa, ul. Smulikowskiego 1. Prenumerata roczna 8 zł, dla członków Z. N. P. 4 zł.

Treść nr 4/5 grudzień-styczeń 1936/37: Dr J. Kiken: Nauczanie wychowujące. A. Litwin: Zasada samodzielności w pracy szkolnej. L. Bandura: Aktualizacja w nauczaniu historii. Z praktyki szkolnej. Poradnik samokształceniowy. Sprawozdanie. Dodatek: Kierownik szkoły.

RODZINA I DZIECKO — miesięcznik zespołu rodziców, poświęcony zagadnieniom wychowania dziecka w domu i w środowisku. Red. i Admin.: Warszawa, ul. Zakopiańska 31. Prenumerata roczna 7,50 zł, kwartalna 2,40 zł, dla kół rodzicielskich ulgi, nr pojed. 1 zł.

Treść nr 1 styczeń 1937 r.: Dr Susan Isaacs — Wolność osobista a życie rodzinne. J. Rendznerowa — Korzyści dla rodziców, wynikające ze współpracy domu i szkoły. Dziecko i środowisko. Artykuły dyskusyjne. Głosy rodziców. Sprawozdania.

LOGOS — Organ Ligi Odrodzenia Moralnego Nr 1 styczeń 1937 r. Red. i Admin.: Wilno, ul. Św. Jańska 12.

PRZEGLĄD PEDAGOGICZNY — organ T. N. S. W. Nr 1 i 2 styczeń 1937. Red. i Admin.: Warszawa, ul. Bracka 18. Prenumerata roczna 6 zł, nr pojed. 50 gr.

SŁONKO — tygodnik dla dzieci. Red. i Admin.: Warszawa, Plac J. Piłsudskiego 1. Prenum. mies. 80 gr, nr pojed. 25 gr. Dla szkół zniżki. Nr 20—22 styczeń-luty 1937 r.

MŁODY POLAK — dwutygodnik dla dzieci i młodzieży Nr 8 i 9 styczeń-luty 1937 r. Red. i Admin.: Warszawa, ul. Chmielna 38. Prenumerata roczna 4 zł, pojed. 20 gr. Dla szkół zniżki.

Redakcja: Katowice — Urząd Wojewódzki Śląski ul. Jagiellońska I p. pokój 326. — Tel. 106.
Administracja: II. p. pokój 538. — Tel. **178.** — Konto P. K .O. Nr. **304.121.**
Czcionkami i drukiem: **Drukarnia Urzedu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach.**